

Łódź, 06.05.2019 r.

Prof. dr hab. n. med. Andrzej Kaszuba
Wojewódzki Specjalistyczny Szpital
im. dr Wł. Biegańskiego
91-347 Łódź
ul. Kniaziewiczza 1/5

O C E N A

dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej pt.: „Nowe metody modyfikacji terapii fotodynamicznej z miejscowym zastosowaniem kwasu aminolewulinowego w leczeniu wybranych schorzeń dermatologicznych”

dr n. med. Beaty Osieckiej

**adiunkta w Zakładzie Patomorfologii Katedry Patomorfologii Wydziału Lekarskiego
Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu**

Dane osobowe

Dr n. med. Beata Osiecka od 2001 r. jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze i Zakładzie Patomorfologii Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, dodatkowo od 2015 roku jest wykładowcą w Niepublicznej Wyższej Szkole Medycznej we Wrocławiu.

W 1988 roku ukończyła studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej we Wrocławiu. W 1993 roku uzyskała specjalizację w dziedzinie dermatologii i wenerologii na Wydziale Zdrowia i Opieki Społecznej we Wrocławiu. W 1996 roku uzyskała dyplom „Lasery w medycynie” wydany przez Centrum Techniki Laserowej w Warszawie.

W 1997 roku uzyskała stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyna na podstawie rozprawy doktorskiej: „Ocena ekspresji lamininy i cytokeratyny-10 w raku kolczystokomórkowym skóry” pod kierunkiem prof. dr hab. n. med. Macieja Zabel. Praca została wyróżniona przez Radę Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej we Wrocławiu.

W 1999 roku zdała z wyróżnieniem specjalizację w dziedzinie patomorfologii. W roku 2007 otrzymała dyplom „Cytologia eksfoliatywna dla patomorfologów w zakresie

cytodiagnostyki ginekologicznej i płynów z jam ciała” wydany przez Polską Szkołę Cytologii Klinicznej w Szczecinie.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Dr n. med. Beata Osiecka bierze czynny udział konferencjach, zjazdach i kongresach. Jest autorem doniesień ustnych oraz w formie plakatów, zarówno na zjazdach międzynarodowych jak i krajowych (16 streszczeń na zjazdach międzynarodowych oraz 12 streszczeń na zjazdach krajowych).

Wyniki swoich badań naukowych prezentowała w ustnym wystąpieniu na 13 th Congress of European Society for Photobiology and the 2nd Conference of the European Platform for Photodynamic Medicine we Wrocławiu w 2009 roku.

W latach 2000 – 2018 brała udział w krajowych projektach badawczych finansowanych przez KBN, NCN, MNiSW jako kierownik projektu oraz główny wykonawca.

Brała udział w badaniach w ramach współpracy z ośrodkami zagranicznymi, z polskimi ośrodkami oraz współpracowała z Zakładami i Klinikami w ramach Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

Efektami pracy badawczej Habilitantki są przyznane następujące nagrody:

1. Nagroda indywidualna I Stopnia za ważne i twórcze osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej w 2000 r. Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu,
2. Nagroda zespołowa I Stopnia za ważne i twórcze osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej w 2000 r. Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu,
3. Nagroda zespołowa za ważne osiągnięcia w pracy naukowej, za cykl prac dotyczących badań nad terapią fotodynamiczną nowotworów i zmian nienowotworowych w 2012 r. Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu,
4. Nagroda indywidualna I Stopnia za ważne i twórcze osiągnięcia w pracy naukowej w 2017 r. Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

Jest członkiem licznych towarzystw naukowych:

- Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego (PTD)
- Polskiego Towarzystwa Patologów (PTP) - od 2016 roku pełni funkcję sekretarza Wrocławskiego Oddziału PTP
- Polskiego Towarzystwa Histochemików i Cytochemików (PTHiC)
- Polskiego Towarzystwa Medycyny Fizykalnej i Laserowej (PTMFL).

Habilitantka prowadzi zajęcia dydaktyczne (ćwiczenia, seminaria, wykłady) z przedmiotu patomorfologia, ze studentami II i III roku Wydziału Lekarskiego. Współorganizowała odbywający się co roku w Katedrze konkurs wiedzy z patomorfologii dla studentów III roku - *Fundamentum Aureum*. W ramach zajęć dydaktycznych, brała udział w zmodyfikowaniu zasad egzaminu końcowego z Patomorfologii, współuczestnicząc w opracowaniu obowiązującego obecnie egzaminu testowego.

W roku 2016 utworzyła pierwsze, działające przy Katedrze Patomorfologii, Studenckie Koło Naukowe (SKN) Terapii Fotodynamicznej, które zostało wciągnięte na listę SKN-ów funkcjonujących w Uniwersytecie Medycznym. Jest opiekunem naukowym 6 studentów z V roku Wydziału Lekarskiego, należących do SKN, którzy biorą aktywny udział w prezentowaniu prac na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych, Studenci SKN uczestniczą także w sesjach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki (DFN), jak też publikują prace pogładowe, popularyzujące zastosowanie PDT w medycynie klinicznej.

Od 2015 roku jest wykładowcą w Niepublicznej Wyższej Szkole Medycznej we Wrocławiu. Prowadzi regularnie zajęcia dydaktyczne (seminaria, wykłady, egzamin) z przedmiotu alergologia dla studentów III roku Kosmetologii oraz z przedmiotu Patologia, dla całego kierunku Pielęgniarstwa.

Bierze aktywny udział w Dolnośląskim Festiwalu Nauki (DFN) uczestnicząc w sesjach wyjazdowych podczas których prezentuje wraz ze studentami Studenckiego Koła Naukowego Terapii Fotodynamicznej, wykłady popularyzujące wiedzę z zakresu metody fotodynamicznej. Prowadziła wykłady na Uniwersytecie Trzeciego Wieku w 2016 r.

Od początku swojej pracy zawodowej czynnie angażowała się w działalność organizacyjną, ucząc się, jak przygotowywać konferencje i zjazdy od strony merytorycznej i organizacyjnej.

W roku 2012 roku objęła funkcję Kierownika Pracowni Terapii Fotodynamicznej, działającej w Zakładzie Patomorfologii. Od tego czasu zaczęła wprowadzać modernizację wyposażenia placówki, realizując m.in. zakup nowego sprzętu optycznego, co pozwoliło na stworzenie nowoczesnego zaplecza, dzięki czemu Pracownia poszerzyła zakres działalności naukowo - badawczej, stając się Pracownią Diagnostyki i Terapii Fotodynamicznej.

Ocena dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej

Dorobek naukowy Habilitantki obejmuje łącznie 57 publikacji, w tym:

- 39 prac oryginalnych, z których 14 występuje w czasopismach z IF
- 2 opisy przypadków, w tym 1 opis opublikowany w czasopiśmie z IF: 2.243
- 2 prace pogładowe
- 9 rozdziałów w podręcznikach: w tym 4 w podręczniku anglojęzycznym i 5 w języku polskim
- 4 pełnotekstowe referaty w materiałach zjazdowych w języku angielskim
- 1 publikację pełnotekstową w suplemencie czasopisma posiadającego IF.

Łączna punktacja za publikacje wynosi:

IF = 29,871; MNiSW/KBN = 459; Liczba cytowań: 72 (bez autocytowań); h-index = 5 wg bazy Web of Science (stan na dzień 06.11.2018 r.).

Osiągnięcie naukowe stanowi cykl publikacji składających się z 4 oryginalnych prac. Łączna wartość IF tych prac wynosi: 10,507 i MNiSW/KBN 125.

Podjęta przez Habilitantkę tematyka badawcza zawierająca się w cyklu prac habilitacyjnych, skoncentrowała się na następujących celach:

1. poprawie skuteczności terapeutycznej PDT - pod kątem modyfikacji jej dotychczasowego stosowania,
2. wykazaniu potencjału PDT - jako metody o dużych możliwościach terapeutycznych i szerokim spektrum wykorzystania - także w leczeniu innych nienowotworowych schorzeń dermatologicznych,

3. zmniejszeniu odczuwania bólu, będącego głównym objawem ubocznym towarzyszącym leczeniu PDT.

Zamierzone cele naukowe realizowane w ramach badań objętych cyklem prac, zostały osiągnięte przez wykazanie:

1. połączenie ALA PDT z miejscowym immunomodulatorem – imikwimodem, zwiększa skuteczność terapii w leczeniu nawrotowego raka podstawnokomórkowego (BCC),
2. zastosowanie ALA PDT jest skuteczne w leczeniu i zapobieganiu nawrotom infekcji wirusem opryszczki zwykłej (HSV),
3. zastosowanie zielonego światła w ALA PDT w leczeniu objawowym świądu, w liszaju twardzinowym sromu (LS), jest skuteczne i dobrze tolerowane - bez wywoływania bólu podczas naświetlania,
4. zastosowanie zielonego światła w ALA PDT, w leczeniu ognisk rogowacenia słonecznego (AK) na głowie, jest tak samo skuteczne jak ALA PDT z użyciem światła czerwonego, a jednocześnie lepiej tolerowane - bez wywoływania dyskomfortu bólowego podczas naświetlania.

Przedstawiony cykl habilitacyjny dokumentuje potencjał ALA PDT, wykraczając poza schematyczne postrzeganie tej metody głównie jako przeciwnowotworowej. Habilitantka udowodniła, że jest to metoda unikatowa, wykazującą skuteczność również w obszarze schorzeń nienowotworowych, w tym o charakterze zapalnym i wirusowym. Naukową stroną tego cyklu prac jest wykazanie, że umiejętne posługiwanie się parametrami PDT, poparte wiedzą dotyczącą mechanizmu działania PDT oraz znajomości biologii komórki, pozwala na modulowanie potencjału terapii fotodynamicznej i wykorzystanie go na różnych płaszczyznach w skutecznym leczeniu choroby skóry. W prezentowanym cyklu udowodniono przydatność terapii fotodynamicznej jako metody nieinwazyjnej, skutecznej i bezpiecznej tam, gdzie stosowane w lecznictwie dermatologicznym metody standardowe zawodzą, lub są mało skuteczne.

Wniosek końcowy

Reasumując stwierdzam, że zarówno oryginalny i wartościowy dorobek naukowy oraz rozprawa habilitacyjna przemawiają jednoznacznie, iż dr n. med. Beata Osiecka jest dojrzałym pracownikiem nauki, posiadającym umiejętność stawiania celów badawczych i konsekwentnego ich rozwiązywania. Wszystkie wspomniane osiągnięcia naukowe oraz dydaktyczne Habilitantki predysponują Ją do samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Rozprawę habilitacyjną dr n. med. Beaty Osieckiej oceniam wysoko, szczególnie z poznawczego punktu widzenia. Mam więc zaszczyt przedłożyć Wysokiej Radzie Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu moją pozytywną ocenę wraz z wnioskiem o dopuszczenie dr n. med. Beaty Osieckiej do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Prof. dr hab. n. med.
ANDRZEJ KASZUBA
specjalista od chorób wenerycznych
3766116